ВІСТНИК
ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХИЇ.

Рік 1914. Видано 26. серпня Ч. XII.

Ч. 56.

Ч. 341/орд. О кончині сьв. Отця Пія Папи X.

КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

Божою Милостию і сьв. Ап. Простола благословенем епископ Перемиский, Самбірский і Сяніцкий.

Всечесному духовеньсту і возлюбленим вірним епархиї поздоровленє о Бозї і Архієрейске благословенє!

Проживаємо дуже тяжкі, дуже прикрі часи. Війна обхопила широкі простори Европи, війна з всїми єї тяжкими наслїдками, жертвами крови і майна, з стратами душевними і дочасними.

І в тім прикрім часї не сподївано прийшла сумна і потрясаюча вість о смерти Голови Церкви католицкої, Папи Пія X! Цїлком несподївана! То була коротка, здавало ся, легка слабість і катаральний стан, якому сьв. Отець часто підпадав, особенно в часї горячої пори.

Та прийшло раптовне погіршенє і по пару днях слабости, з початком 20. серпня, бо около 2 години по півночи, Папа Пій X, майже до кінця притомний, без борби передсмертної і супокійно, віддав Богу Свою сьвяту, праведну душу.

Походив з убогої селяньскої родини і родив ся 2. червня 1835 р. в малім місточку північної Італії, Ріезе, імя єго було: Йосиф Сарто. Посьвятив ся станови духовному, і служив Христу Богу яко скромний сотрудник, пізнійше парох, ревно, з пожертвованєм, відзначаючи ся все великою працьовитостию, скромностию і побожностию. Пізнійше, в р. 1875, зістає крилошанином і директором семинариї в Тревізо, так як тамошний епископ пізнав в скромнім пароху знамениту силу і сьвященика, перенятого на скрізь духом Христовим, в р. 1884 зістає Епископом в Мантуї, а в р. 1893 Кардиналом і пару днів пізнійше Патриярхою Венецким. На обох тих високих становисках розвиває тиху, сьвідому цїли і богату в плоди діяльність, а по причині Своєї доброти, приступности і милосердия для убогих тїшив ся загальною любовію і почестию вірних.

По смерти Папи Льва XIII. в роцї 1903 зібрані на конкляве Кардинали вибрали Кардинала Йосифа Сарто Папою дня 4. серпня 1903, котрий приняв імя: Пій X. і коронований дня 9. серпня рядив яко Намісник Христов Церквою католицкою.

За поклик поставив Собі: »всьо обновити в Христї“ і стремів до того серед трудних обставин, серед упадку віри і моральности помежи народами послїдовно в цїлій Своєй діяльности, і бачив многі плоди єї, так як житє релїгійне на ново зачало відроджувати ся.

Не час тепер розводити ся ширше над так повною плодів діяльностию Пія X; згадаю лише о тім, як через Него і під Єго управою піднїс ся культ Пресьв. Евхаристиї, згадаю за унормованє і часте відбуванє конгресів Евхаристийних, заведене Ним частїйше сьв. Причастіє і перше Причастіє дїтей, що всьо в великій мірі причинило ся до піднесеня духа віри, побожности і моральности.

Що до нас Русинів то відкликую ся до мого листу до вас, мої дорогі, з дня 28. мая (11, червня) б. р. де я подав вам відомість о моєй авдиєнциї, яку я мав 12. мая б. р. у Папи Пія X., при котрій

б. п. сьв. Отець оказав таку любов для нас Русинів і таке знанє нашого положеня і наших справ, що тоє будило подивлюванє, зворушенє і взаїмну найгорячійшу любов. А всегда Русини з вдячностию згадувати будуть, що Пій X. установив для наших братів, перебуваючих в північній Америці і Канаді Епископів Русинів нашого обряда.

Перестало бити тоє праведне і шляхотне серце, умер Папа невисказаної доброти, скромности, лагідности і любови, пішов, щоби з рук праведного Судиї отримати нагороду за Свої праці, чесности, добрі діла і терпіня, але не опустив нас; там перед престолом Христа Господа, котрого Намісником був на земли, буде просити Подателя всякого блага за Церков і вірних Єї.

Безперечно, що зворушеня з причини теперішної війни, в котрій як виразив ся, так много жертв упаде, причинили ся до ослабленя того шляхотного серця і до кончини Пія X. Тож там в небі буде просити Бога о побіду для нашої доброї і справедливої справи, о щасливий і скорий конець війни, о благословенє для сьв. католицкої Церкви, Єї зріст і славу.

І нам позістає молитва, тож розпоряджаю:

1. Зараз по отриманю в слідуючу неділю лист той перечитати і заповісти торжественне, заупокойне богослуженє за душу Папи Пія X. Понеже декотрі сьвященики мають тепер кромі своєї і другі парохиї до душпастированя, має ся тоє богослуженє в кождій парохиї відправити і на тоє місцеві власти запросити.

2. В день богослуженя має ся три рази денно: рано, в полудне і перед вечером дзвонити, а в навечериє богослуженя вечером.

3. В ектеніях і при великім вході має ся вспоминанє Сьвятійшого Папи Римского оставляти аж до вибору нового Папи, евентуально тутешного розпорядженя.

4. В всї неділї і сьвята має ся брати також служба: »о призванїє помощи сьв. Духа« в наміреню вибору нового Папи, о чім вірних повідомити належить.

Однако наміренє: »О побіді на вся враги во время брани« має ся також безпреривно дальше брати аж до укінченя війни.

Благодать Христа Господа з вами!

Дано в Перемишли дня 10 (23) серпня р. Б. 1914.

Ал. Зубрицкий
Канцлер.

† КОНСТАНТИН
Епископ.

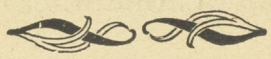

Накладом Еп. гр. кат. Консисториї в Перемишли. З печатнї гр. кат. Капитули в Перемишли.